Posamezna štev. 60 vin. Poštnina - v državi SHS - pavšalirana.

Štev. 63. V Ljubljani, v sredo, dne 17. marca 1920. Leto XLVIII.

SLOVENEC

»SLOVENEC« velja po pošti za vse strani Jugoslavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . K 100·—
za pol leta „ . . „ 55·—
za četrt leta „ . . „ 30·—
za en mesec „ . . „ 10·—
Za inozemstvo celoletno K 140·-

Sobotna izdaja:
Za celo leto . . . . . K 20·—
za inozemstvo . . . . „ 25·—

Inserati:
Enostolpna petitvrsta (59 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat . . . po K 3·—
uradni razglasi, poslana itd. . . . . po K 3·50.
Pri večjem naročilu popust.
Najmanjši oglas 59/9 mm K 10.
Izhaja vsak dan izvzemši ponedeljek in dan po prazniku, ob 5. uri zjutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III. Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredn. telef. štv. 50, upravn. štv. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne hran. ljubljanske št. 650 za naročnino in št. 349 za oglase, avstr. in češke 24.797, ogr. 26.511, bosn.-herc. 7563.

Prepozno spoznanje.

Niso še pozabljeni dnevi, ko je demokratska stranka z drzno roko zgrabila valutno vprašanje. Rešila ga je — kako, to je drugo vprašanje. Od takrat do danes je preteklo nekaj tednov in v »demokratskih« glavah se je začelo daniti. S samozavestjo, vredno Napoleona, z velikim zmagoslavjem in posebnimi izdajami svojega časopisja so oznanili »demokrati« takrat svetu nesrečno Veljkovićevo rešitev valutnega vprašanja. »Slovenski Narod« je že vnaprej zavrnil kar najodločneje vsak poizkus, da bi drugi razen demokratov, imel najsi še tako neznaten delež pri tem njihovem »sijajnem finančnem uspehu«.

Ko so se pa začeli pojavljati sadovi te njihove zavožene finančne politike in ko so morali zapustiti ministrske stolčke, so naenkrat začeli udrihati po »klerikalcih«, češ, da so ti krivi, kar so izvršili demokratje z Veljkovićem na čelu. To skrajno nezdravo demagoštvo pa ima tudi svoje posledice, ki bodo demokratom prej ali slej izpodnesle noge.

V tem nas potrjuje tudi skopljanski organ takozvane demokratske stranke (srbijanski tovariši ljubljanske JDS se namreč bojijo pridevnika »jugoslovanski« kot vrag križa) »Demokrat« od 10. t. m., ki končuje svoj dolg uvodni članek, v katerem z neprikrito iskrenostjo piše o finančnih mahinacijah demokratsko-socialistične vlade tako-le: »Nesrečna rešitev valutnega vprašanja je splošno povečala finančno krizo, državo je pripeljala na rob gospodarskega propada in jo postavila v nevarnost bankrota, kar je težko zadelo prestiž demokratske stranke v očeh razočaranih ljudskih množic. Demokratska vlada mora imeti pred očmi prave vzroke, da je izgubila državno krmilo. Radikalne intrige (?) prihajajo šele na tretje mesto. Glavni vzroki so republikanska sekira Jaše Prodanovića, ki je razmahnila po deblu monarhije, in batina demokratskega finančnega ministra, ki je udarila po žepu hrvatsko-slovenskega obubožanega naroda. Ostaja še samo ena nada, da se bo demokratska stranka v opoziciji znala otresti zmot in kapitalističnih grehov demokratske stranke na vladi. Razna neznatna odpadništva nam ne delajo skrbi. Ko se ladja potaplja (!), so podgane prve, ki jo zapuščajo; ko se trese steblo monarhije, najprej odletijo gavrani, ki so veselo počivali na vejah tega stebla.«

Tako »Demokrat«. Za nas je posebno zanimivo to, da se tako »silna in močna« »demokratska« stranka z »jugoslovanskim« pridevnikom in brez njega na vseh koncih in krajih krha in lomi. V istem času, ko so otvorili demokratski voditelji v Belgradu divjo borbo proti parlamentu, jih zapuščajo zadnji dosedanji pristaši in gredo svojo pot. V predrzni domišljavosti se hočejo zopet polastiti državnega krmila osamljeni politiki brez ljudstva. Krivdo za lastne grehe skušajo zvaliti na tuja ramena. Udarci, ki jih dobiva ta breznačelna, kričaška stranka pri občinskih volitvah na Hrvatskem, so predznak, da ni daleč dan, ki prinese tej nenaravni politični tvrbi sodbo in obsodbo.

Vsem, ki so dobre volje.

Liki posamezniki slavijo i narodne celote svoje praznike, dni nadpovprečnega vznosa, ki osredotočujejo mnogoletno njih prizadevanje in hrepenenje po zgodovinsko slavnem imenu. Takšne slavnostne dobe porajajo nove energije, obenem pa so potrebne, da se ustavijo pogledi za hip in določijo nove smernice v političnem kaosu. Gorje pa narodu, ki se v podobnih trenutkih vda samovoljnemu zamaknjenju s svoje dosežene uspehe in ne drvi s sosedi naprej po od nemirujočega razvoja začrtani poti. Njegovi sosedi odločujejo prej ali slej o njegovi svobodi in obstoju.

Velik praznik našega osvobojenja imamo Jugoslovani za seboj, treba je pa pripravljati prihodnji praznik, popolno združenje še neodrešenih bratov. Predolgo smo trpeli, da bi pozabili, kaj je sužnost. Naše sočutje s prekomejnimi Jugoslovani ni nikašno samaritanstvo, našo solidarnost ž njim, nam narekuje najenostavnejša politična dolžnost. Jih prepustimo li njihovi usodi, potem se odrečemo kar v naprej vsemu ugledu v rodbini evropskih držav in postanimo narod puščavnikov.

Žalibože je naša slovanska narava stvorjena iz premehkega testa. Naš duh je sicer voljan, prepogosto voljan čez meje možnosti, nedostaje pa nam včasih ravno v najbolj kritičnih trenutkih tiste brezobzirne energije, ki zavozljajev zgodovinskega dogajanja ne rešuje s Hamletovo sofistiko, temveč jih enostavno preseka; ne znamo tuliti z volkovi, da bi se nas bali. Politični razvoj pa drvi naprej in narod — Hamlet, ki razglablja z Wilsonovim katekizmom v roki o idealnih možnostih, ne sme tarnati o krivdi — nekrivdi, ko je igra končana. Ni časa za modrovanje, ideali politične pravičnosti so še za predaljnimi obzorji, kajti sicer bi ne bili ideali, kvečjemu minimalnimi programi. Jugoslavija otok sredi plemensko in kulturno najpestrejše mešanice narodov in si diametralno nasprotujočih interesov. Grku, Mažari, Nemci, Latini, Osmani, Albanci, kje na svetu imate državo sredi podobno zmetane sosedščine?

Na zavezništvo Čehov bi mogli računati, ampak oni so daleko, Rusija pa ostane bogve doklej še uganjka. Ne preostaja nam torej nego prispodobiti našemu hotenju nauk narodove modrosti: Pomagaj si sam in Bog Ti pomore.

Naj bombardira diplomatska srca v Londonu in Parizu s spomenicami in prošnjami, kogar še ni iztreznil Clemenceauov smehljaj! Mi pa poiščimo naš spas v nas samih. Svobodni smo sicer, toda svobodni kakor izpuščen jetnik, ki mu je znova graditi temelje obstoja. Svobodni smo, ne pa še svobodno samozavestni, kakor pristoja novemu položaju, ne še kulturno enega kova, kakor zahteva mednarodna tekma, ne ponosni dovolj, kakor gre bogastvu naše zemlje in vrlinam jugoslovanskega naroda. Vzbuditi in vzgojiti v nas te dremajoče vrline, bo naloga današnjega in jutrajšnjega dne. Ne pripravimo li nastopajoči generaciji teh duševnih temeljev, bo joj za našo državo. Treba bo prekvasiti narod v vseh njegovih plasteh, ustvariti pravo od vseh drugih strogo ločljivo nacijo, vtisniti narodu enotno kulturno obilježje, da bo izražalo ime Jugoslovan ravno tako specifičen, ustaljen pojem, ki ga spojujemo z imenom romanskih in nemško-anglo-saksonskih skupin. Dociliti je skupno, vsem Jugoslovenom bistveno duševno strukturo tako, da bo tako kmet kakor razumnik že instinktivno spoznaval in se ravnal po vrojenih narodnih težnjah in bo si lahko brez dolgega ugibanja tudi takoj na jasnem v kateremkoli narodnostnem položaju v svetovno politični konstelaciji, ki se dnevno menjava.

Ker pa je srednji vek, ko se je obrazovanje enotnih kultur in njihovih zavesti moglo vršiti mirno in počasi v polutemi stostranskih odvisnosti, že daleč za nami, je na nas, da to skupinsko zavest vzgojimo sami. Ne jutri, ampak danes. Ampak kdo, kako? Vlada gotovo ne; tare in trlo jo bo tisoč krušnih skrbi. Narodni apostoli? Je nas čez 12 milijonov, apostolov pa niti dvanajst. Pa vsaj veslamo v smeri socijalizacije. Tudi v kulturnem pomenu besede?

Ustanavlja se »Jugoslovanska Matica«, s programom, ki vsebuje izvršitev gori omenjenih zahtev. Uvažujoč mnogo tisočletno politično modrost, ne pomenja ona toliko nove organizacije na čisto novih podlagah, temveč organično strnitev vseh že obstoječih jugoslovanskih kulturnih in gospodarskih organizacij v mogočno falango. Ona hoče biti izraz skupne jugoslovanske volje, zastopnica vsega jugoslovanstva v mejah in izven meja našega kraljestva. Da duh naših neodrešenih bratov ne bo klonil, da bodo našli v osvobojenem zaledju moralno in gmotno podporo, da bodo samozavestno in uspešno ohranili narodovo dedščino od pritiska tujih svojih gospodarjev, — to je cilj novega društva. S sistematično organiziranim delovanjem državne centrale, pokrajinskih odborov in podružnic po celem ozemlju kraljestva hoče Jugoslovanska Matica povzdigniti narod na tisto stopnjo kulturne izobrazbe in odbojnega odpora, da se nam ni treba več bati odtujenja inozemskega jugoslovanstva. V notranje političnih ciljih in sredstvih ne bomo nikoli edinih misli — in to je dobro, da ostane tako, — kot enotni narodni skupščini pa nam treba na zunaj ene volje in složnega dela. Ni ugodno prorokovati! S polno paro na delo. O uspehu bomo lahko govorili po doseženem uspehu.

P. P.

Iz Weimarja v Potsdam.

Nova Nemčija je potem ko se je zrušila stara pruska monarhija, začela graditi novo, socialno orijentirano državo v Weimarju. To je bil simbol. Weimar je znak ogromne kulturne sile, ki je prepletala dušo nemškega naroda v času njegovega največjega ponižanja, v dneh, ko so nemška plemena ležala Napoleonu pred nogami. Iz Weimarja je izraževala ona toplota, ki je stalila hladne predsodke in sovraštvo, ki je gnalo posamezna nemška plemena v medsebojno borbo. Velika duševna kultura, ki jo je to mesto zaneslo v duše nemških ljudi, je ustvarila duševno enoten nemški narod in je tako pripravila pot političnemu zedinjenju Mlade Nemčije.

V tem neznatnem mestu, v weimarskem gledališču se je sešel februarja lanskega leta prvi republikanski parlament. Krščansko-demokratska stranka (centrum), socialna demokracija in nemška demokratska stranka so šle skupno na delo. In najsi so zevali nepremostljivi prepadi med naziranji teh modernih strank, ena misel je obvladala vse: S konstruktivnim delom zgraditi novo, socialno orijentirano Nemčijo. Vse zakonodajno in upravno delo je šlo za tem, da dvigne produkcijo, da zadovolji ljudske množice in jih navdahne z veseljem do dela. Prvi poskusi socializacije, zakon o brezposelnosti in cela vrsta drugih socialnih reform naj bi pripravljale pot novi, s socialno mislijo prežeti družbi. V nasprotju s staro, ustaljeno meščansko Nemčijo, ki se je opirala na meč in do mozga konzervativno birokracijo so možje nove, socialne Nemčije klesali z dleti in delom granitne temelje bodočnosti. In četudi njih delo v poldrugem letu ni rodilo še prijemljivih uspehov, en uspeh so imeli: Spoštovanje sveta pred resnobnim stremljenjem, ustvariti nekaj novega, zdravega, kar obvelja.

LISTEK.

Rado Pregarc:

Naša drama, igralci in kritika.

(Konec.)

Čestokrat kritizirajo naši kritiki krivo in nepravično, ker ne poznajo tega, kar sem prej in zgoraj omenil in kar bi gledališki kritik moral znati in vpoštevati. Tako navedem n. pr. kritično mnenje o vprizoritvi Funtkove igre »Kristalni grad«.

Kritika »Sl. N.« in »Napreja« sta očitala igralcem, da niso znali vlog, da so slabo igrali, da so igro omalovaževali in da vsled tega ni uspela, kot bi morala itd. Nimata prav. Povedati jima hočem svoje mnenje z igralskega stališča.

»Kristalni grad« je igra, ki se zdi, kot da je spisana pred dvajsetimi leti. Osebe so suhoparne, brezbarvne, monolog se vrsti za monologom skoraj brez čustva, brez pravega dejanja; dejanje samo na sebi je jako malenkostno in za današnje razmere neverjetno: Slučaj, da dobi Nemanja tisti dan, ko slučajno zapade Markova menica, trideset tisoč kron, da je Marko slučajno samo enkrat igral in zaigral toliko, da je slučajno stavba nove tovarne tisti dan dovršena, da znaša slučajno 30.000 kron zadnji obrok Bratini, da je slučajno isti dan Nemanja vzel nakit, da je slučajno Marko izumil nov preparat in da slučajno v zadnjem trenotku pride telegram z vesto, da je preparat sprejet in zasluži pri tem 500.000 švicarskih frankov, t. j. približno 7,000.000 jugoslov. kron (5000 in 7,000.000 K razlika!) itd. V te osebe, v to dejanje, se moderni igralec dandanes, ko zavzema ekspresionizem na modernih odrih vedno večje in večje dimenzije, ne more vživeti. In sicer zato ne, ker ga te osebe ne ogrejejo, ne navdušijo. V takih igrah nastopa igralec samo kot routinier, kajti on ne more do- in preživljati teh vlog. Kako je igra tehnično zgrajena, niti ne govorim. Niti režišer, niti igralec ne moreta ničesar dodati iz svojega, ne moreta vstvarjati. Mogoče, da je drama za čitanje zelo pripravna, za vprizarjanje v današnji dobi pa ni.

Sedaj pa nekaj o študiranju in pripravljanju te igre. Če se ne motim, je očital »Naprejev« kritik, da so igralci omalovaževali domače delo. Ne? Nasprotno! Mi smo se vsi, kolikor je bilo mogoče, potrudili in skušali igrati čim bolje. Igra, kot je napisana v originalu, je odločno predolga, monologi so predolgi in predolgočasni. In predlagalo se je celo, naj se igro s črtami primerno skrči. Da se je avtor z vsemi štirimi temu branil, bo vsem, ki so imeli kdaj z novimi vprizoritvami v navzočnosti avtorja posla, samo ob sebi umevno. Končno je režišer vendarle na skrivaj skrajšal igro za četrtino, toda vkljub temu je bila igra — kot se je pokazalo pri uprizoritvi, — še vedno predolga in predolgočasna. Imeli smo menda 4 do 5 površnih vaj in igra je šla črez oder. Da je potrebno posebno za tako delo, ki igralca ne ogreje in navduši, da igralec vsaj nekoliko vpodobi osebo, ki je v njegovi duši meglena, brezbarvna in brez pravega življenja, zadostno število vaj in časa, da jo vsaj umetno vpodobi, je menda neoporečno. Da ne bo pa taka oseba iz mesa in iz krvi, smo že prej videli pri analiziranju igralčeve delavne poti pri študiranju vloge. Pri nas, kjer smo dnevno zaposleni po 10 ur z vajami in z dnevnimi predstavami in pri tako majhnem osobju, ko smo že vsi igralci izčrpani in duševno utrujeni, je bilo to malodane nemogoče. Kljub vsemu temu pa smo vendar storili svojo dolžnost, kolikor smo mogli. Le v tretjem dejanju, kjer smo vsled iz tira izkočivše suflerke (kar ji pri vse križem prečrtani knjigi ne zamerimo), za par sekund — da rabim gledališki izraz »plavali«, na kar je stvar takoj prišla zopet v svoj tir in se končala točno po avtorjevem predpisu.

Da pokažem drug primer nepravilne gledališke kritike, navedem kritiko o »Beneškem trgovcu« v »Slov. Narodu«. Nočem sedaj specijelno analizirati naše uprizoritve »Beneškega trgovca«, niti kako se moderno igra, režira, inscenira in kostumira Shakespeare. To napišem — če mi bo čas dopuščal — prihodnjič. Nočem tudi analizirati kritiko o »Beneškem trgovcu«, ki jo je napisal kritik v »Slov. Narodu«. Le to bi mu rad povedal, da menda ni s Shakespearovim Beneškim trgovcem natančno znan.

Priznam, da nisem vsled indispozicije izigral vlogo Antonia tako, kot bi jo rad. Tudi je bila vloga Antonia precej skrčena in s tem ji je bilo vzeto več delovanja na odru. Da mi pa zgoraj omenjeni kritik pravi, da sem pred sodiščem stal — ko gre Antoniu za življenje in smrt — indiferenten, to mi vsiljuje misel, da dotični gospod ne pozna celega »Beneškega trgovca« ali pa scene pred sodiščem. Tam je Shakespeare zapisal Antoniju razločno tele besede:

Čul sem visokost,
trudili ste se, da bi omehčali
ostrost njegovo; ker pa je zakrknjen,
in ni postavne poti, da bi se odtegnil
se njega jezi, stopim s potrpljenjem
pred bes njegov, in oborožil sem
se z ravnodušjem, da prenesem to
trinoštvo kruto in divjost njegovo.

Te besede so za predstavljatelja Antonia značilne za to sceno, po katerih sem se jaz ravnal in iz katerih sem jaz čutil in razumel: da skuša biti Antonio potrpežljiv in ravnodušen, to se pravi, čim bolj miren, hladnokrven in zdržljiv. Ne vem, odkod vem, da odpovejo člove-

Toda dozdeva se, da je imel prav oni nemški sociolog, ki je lani zapisal, da se v jedru nemškega naroda ni mnogo izpremenilo. Revolucija ni bila preobrat duhov, bila je pretep, pri katerem so zbežali stražniki — kralji in knezi. Stari Bismarck je zopet v Berlinu. In del nemškega naroda, večina meščanstva, inteligence in drugi z nemško vojno romantiko prepojeni sloji se ne morejo odtrgati od sna, da bo še vstala stara Nemčija v vsej svoji slavi, grozeč zapadu z maščevanjem. Tu ne gre za republiko ali monarhijo, temelji razkola leže globoko v mišljenju. Pruska militaristična država in socialna država si stojita nasproti. Mnogo se je pisalo o militarizmu junkerjev, a v srdu voj. let so temu pojmu mnogokrat podvrgli vse mogoče. Bistvo pruskega militarizma ne leži v tem, da se je nemško cesarstvo neprestano oboroževalo. Vsak preudaren človek bo priznal, da ni bil angleški, francoski in italijanski militarizem v tem zmislu nič manjši. Vse države so tekmovale v oboroževanju in Nemčija si je samo znala pridobiti prvenstvo v tekmi. Kar je svet pobijal pod pruskim militarizmom, ni bilo uniformirano prusovstvo, bil je čisto določen način svetovnopolitičnega mišljenja odločujočih izobraženih slojev v Nemčiji. Najhujša militaristična kasta so bili profesorji in nemški učitelji! Ti duševni voditelji naroda so presojali vse svetovnopolitične probleme z enostranskega vojaškega stališča, v njih je bila vera v zmago gole sile. Zato so v mednarodnem življenju trgali vse spajajoče vezi in delali z grožnjami in strahovanjem, rožljajoč pri vsakem srečanju s tujim narodom s sabljo. Treitschke je ta globoko ukoreninjeni svetovni nazor poostril in stisnil v formulo: Kar je Prusija v Nemčiji, mora postati Nemčija v svetu! Gospodarica sveta. Narod vladarjev nad plemeni sužnjev.

Ljudje, ki zastopajo ta stari, krivični in šovinistični nazor, se poskušajo ustaliti v nemški republiki. Niso osamljeni. A tudi nova, socialno orijentirana Nemčija je močna dovolj, da se jim postavi po robu. Mogoče bo že v bližnjih dneh vzplamenel boj med tema dvema svetovoma. Iz Weimarja, kjer je bilo ognjišče duševne sile nemškega naroda in zibel Nove Nemčije, je prešlo težišče nemške politike v Potsdam. Tam je zanetil pruski militarizem svetovni požar in od tam hoče dvigniti sedaj Nemčijo iz ponižanja in upostaviti staro prusovstvo. Senca pruskih bajonetov bo padla tudi na zapad in se bo odražala na zeleni mizi, za katero kujejo štirje možje usodo sveta. Tudi oni so sokrivi, da ne najde Nemčija miru in da se dviga stari, človeštvo razkrajajoči duh.

Revolucija v Nemčiji.

LDU **Berlin**, 16. marca. (DKU) Celotni položaj je neizpremenjen. Železniški promet, kakor tudi promet cestnih in podzemeljskih železnic je ustavljen. Delo je ustavljeno tudi v poštnih uradih, elektrarnah in plinarnah. Ponoči so bili posamezni deli mesta v popolni temi. Pri včerajšnjih spopadih, ki so se dogodili na Potsdamskem trgu, je bilo s strojnimi puškami ubitih več oseb in mnogo ranjenih. V bližini stettinskega kolodvora je bilo več oseb ubitih in mnogo težko ranjenih. V Steglitzu je bilo 8 do 10 oseb usmrčenih in mnogo ranjenih. V Charlottenburgu je došlo do spopada med delavci in državno brambo, pri katerem so bile štiri osebe ubite, šest pa težko ranjene. Ponoči kakor tudi zjutraj so se čuli posamezni streli od raznih strani.

LDU **Berlin**, 16. marca. (DKU) Wolffov urad poroča: Tudi danes dopoldne je došlo v večih krajih mesta do ropanja in spopadov z državno brambo, pri čemur je bilo 6 oseb ubitih in večje število ranjenih.

LDU **Dresden**, 16. marca. (DKU) Wolffov urad poroča: Včeraj popoldne je v raznih okrajih mesta došlo do krvavih spopadov med vojaštvom in ljudsko množico. Ob 7. uri se je vdala po hudem boju posadka brzojavnega urada. Ob 1. uri popoldne so našteli 50 mrtvecev.

LDU **Berlin**, 16. marca. (DKU) Wolffov urad poroča: Včerajšnja poročila o dogodkih v Berlinu so se izkazala po natančni preiskavi kot izredno pretirana. Čete, ki jih je ogrožala ljudska množica, so oddale le slepe strele. Po ostrih strelih je bil ubit samo neki 20letni tehnik, medtem ko je bilo samo 5 oseb ranjenih. Preskrbovanje z vodo in elektriko opravljajo tehnične pomožne čete, je pa zelo neredno. Cestnoželezniški promet še ni v teku. Tudi pošta še ne posluje, a bo pričela v kratkem delati v polni meri.

LDU **Frankfurt**, 16. marca. (DKU) Wagnerjev urad poroča iz Stuttgarta: Na brzojavno prošnjo državnega ministra za notranje stvari so vse deželne vlade odgovorile, da ostajajo zveste ustavni vladi in da se državne brambe niso pridružile vojaškemu prevratnemu gibanju. Na Saškem se je postavil generalni poročnik Müller s svojimi četami na stran ustavne vlade. Napadi komunistov na poštno poslopje so bili odbiti. V Berlinu stoji general Noel s svojimi četami na strani ustavne vlade. V Altenburgu je hotel neki častnik vplivati na čete, ki pa so se uprle in ga aretirale.

LDU **Frankfurt**, 16. marca. (DKU) Wagnerjev urad poroča iz Stuttgarta: Avstrijski poslanik Hartmann je s svojim atašejem došel semkaj, da ostane v stiku z ustavno vlado.

LDU **Frankfurt** 16. marca. (DKU) Wagnerjev urad poroča iz Hamburga: Ves Hamburg je v rokah stare vlade. Čete, ki so bile dosedaj pod poveljstvom prevratnih častnikov, so odstavile te častnike in jih pozaprle. Do krvolitja ni prišlo.

LDU **Nauen**, 16. marca. (DKU — Brezžično.) »Chicago Tribune« poroča iz Berlina, da je Katt odstopil kot državni kancelar, ker mu ni bilo mogoče sestaviti novega kabineta. Sporazumno z berlinsko in staro vlado ostane Ebert nadalje državni predsednik, strokovni ministri pa se bodo nanovo imenovali. Nove volitve se bodo vršile tekom dveh mesecev. Predsednik se bo izvolil potom ljudskega glasovanja. Položaj, ki je postal vsled dogovora manj zapleten, je še vedno zelo resen, ker nastopajo vstaši povsod proti obema vladama. Bojni klic je diktatura proletarijata. Zaradi tega obstoji možnost, da se delo še ne bo pričelo. V skupnem proglasu pravnoveljavne in sedanje vlade se proglaša generalna stavka kot zločin, toda pristaši radikalne smeri, hočejo izrabiti vse prilike, ki jih je ustvaril vojaški prevrat, vsled česar je dvomljivo, da se bo konflikt rešil brez prelivanja krvi. Voditelji obeh socialističnih strank se strinjajo v tem, da se more zboljšati kriza le, ako se dejansko odstranijo vojaški samodržci in nadomeste s socialistično vlado, to je z diktaturo množice.

Država SHS.

LDU **Beligrad**, 15. marca. »Tribuna« poroča, da bo na prihodnji seji narodnega predstavništva definitivno rešeno vprašanje o mandatih, o katerih je že sklepal verifikacijski odbor. S tem bo parlament dobil pet novih poslancev.

LDU **Beligrad**, 15. marca. Včeraj ob 10. uri dopoldne je bila seja ministrskega sveta, na kateri se je razpravljalo o tekočih poslih, kakor tudi o političnem položaju.

LDU **Beligrad**, 15. marca. »Pravda« poroča, da se je koncem preteklega tedna pojavila v Belemgradu družba dunajskih židov, ki so v soboto kupovali po menjalnicah naše srebrne novce. V posameznih menjalnicah so plačali ogromne vsote za naše srebro. List pozivlja policijo, naj posveča večjo pozornost na take ljudi.

LDU **Beligrad**, 16. marca. V državnih premogovnikih se je pričelo z intenzivnejšim delom za zvišanje produkcije. Ker obstoji upanje, da bo produkcija stalna, bo mogoče sčasoma zadovoljiti naše potrebe in ustvariti tudi rezerve. Za transporte premoga so pripravljena tudi prometna sredstva.

LDU **Beligrad**, 16. marca. Minister vojne in mornarice je odredil, naj se odpuste iz vojaške službe vsi uradniki, da morejo prevzeti svoje redne dolžnosti.

LDU **Beligrad**, 16. marca. Včeraj je izšla po petih letih prva števílka dnevnika »Balkan«. Urednik lista je Svetolik Savić. List izhaja na štirih straneh v veliki obliki.

LDU **Beligrad**, 16. marca. Kakor poroča list »Balkan«, bo proti vsem obsojencem, ki so bili izpuščeni za okupacije Srbije, uvedena ponovna preiskava.

Bolgarija.

LDU **Atene**, 15. marca. »Messager d'Athenes« objavlja v svojem uvodnem članku, da je Stambulinski zaman zahteval od Venizelosa, naj bi se odrekel Traciji, ter da je izjavil, da se Bolgarska ne bo pomirila zaradi te izgube. Ve se, kako poizkuša Bolgarska, izogniti se odrejenemu razoroženju. Organizira takozvane delavske bataljone, ter kliče pod raznimi izgovori demobilizirane častnike pod orožje, komitaške čete in letnik 1920. Poslednje brzojakve iz Sofije nudijo nove podrobnosti o tajni kmetski organizaciji, ki nosi ime Stambulinski in ki šteje 20.000 ljudi. Po deželi odkrito kroži ukaz vojnega ministra, ki zahteva, naj najboljše orožje poskrije. 70 % novih pušk je skritih v političnih komisarijatih in pri zasebnikih. Oddaja se samo neuporabljivo orožje. Bolgarska se torej ne razorožuje, kakor se to v mirovni pogodbi zahteva, temveč se pripravlja na prvo ugodno priliko.

Mirovni posvet.

Mirovna pogodba s Turčijo.

LDU **Rim**, 16. marca. (DKU) »Idea Nazionale« poroča iz Londona, da je vrhovni svet odklonil ponudbo Venizelosa, da bi se grške čete v večjem številu uporabile v bojih proti Turkom. Vrhovni svet je nadalje odločil, da se pri uveljavljenju mirovne pogodbe s Turčijo ne smejo uporabiti nobene grške čete.

LDU **Pariz**, 16. marca. (DKU) »Echo de Paris« poroča iz Washingtona, da so poslaniki Francije, Italije in Anglije prejeli načrt mirovne pogodbe s Turčijo in dobili naročilo, naj stopijo v stik z vlado Zedinjenih držav, da bi poizvedeli, kakšno je njeno stališče. Dasi je Wilson že okreval od svoje bolezni, še ni sprejel doslej poslanikov, vsled česar so v veliki zadregi.

Politične novice.

+ **»Slov. Narod« in tobak.** »Slovenski Narod« piše: »Tobak in tobačni izdelki so bili nedavno podraženi. Tako drago je to blago, ki je vendar mala uteha v skrbeh draginje in pomanjkanja, da si ga srednji stan komaj more kupiti. Pa novi vladi še ni zadosti, čuje se, da hoče nova **klerikalna vlada v kratkem nagromaditi prebivalstvu nezaslišano podražitev.** Mi jo bomo tembolj občutili, ker se cene tobaka narede v denarju in potem štirikrat pomnože. Pa kaj klerikalcem sedaj mari draginja in potrebe prebivalstva.« — Ko smo brali, kako demokratski tobakar obdolžuje VLS, da je podražila tobak, smo se spomnili na zgodbico, ki jo prinašajo češki listi. Sedanji predsednik Masaryk je prišel pred leti kot državnozborski poslanec v svoj volilni okraj. Ko so ljudje zvedeli, da je gospod, ki ima brke in očala, njih poslanec, so prišli k njemu. Eden pove, da ima veliko prošnjo. »Kaj pa želite, prijatelj?« ga vljudno vpraša Masaryk. »Imam prošnjo, da bi bil naš tobak bolj po ceni; dajte kaj napraviti na Dunaju, gospod poslanec!« S komaj vidnim nasmehom je vprašal Masaryk: »Za koliko bolj cen bi pa moral biti?« — »No, vejo, gospod poslanec, za tri krajcarje bi morali prodajati en zavojček, ker mi smo revni ljudje.« — »Drugih želja nimate?« je vprašal Masaryk. — »Ne, drugega nam nič ne manjka, samo tobak bi moral biti cenejši.«— Zdi se nam, da Masaryk v tej zadevi ni nič opravil. Zato bo pa »nezaslišano podražitev klerikalne vlade« odpravil g. dr. Kukovec, ko bo ministrski predsednik.

+ **Kriza v Rimu.** Z Nittijevim povratkom v Rim je prišlo na površje vprašanje rekonstrukcije kabineta. Trije ministri so podali ostavko. Italijansko časopisje poroča, da pridejo na njih mesto Luzzatti, reformist Bonomi in član ljudske stranke Meda. Novi rekonstruirani kabinet bi imel značaj koalicije proti socialni demokraciji.

Dr. Puc o okupiranem ozemlju in o naši stranki.

Navesti hočemo nekaj misli iz govora poslanca dr. Puca v naši zbornici dne 13. marca t. l., da bo slovenski narod v bodoče vedel, s kakim možem ima opravila. V svojem govoru je obširno govoril o veliki nevarnosti, ki preti ne samo nam in Italiji, ampak evropskemu miru sploh, če se ne reši pravično vprašanje naših zapadnih mej. Na podlagi statističnih podatkov je dokazal, da je Reka naravno uvozno in izvozno pristanišče Jugoslavije in da brez nje ne moremo živeti. Opozarjal je čisto pravilno na škodo, ki jo trpi naš ugled v inozemstvu in s tem tudi rešitev naših narodnih zahtev proti Italiji vsled notranjih nezdravih strankarskih razmer v naši državi. »Radi tega je treba, da krenemo na drugo pot že iz zunanje-političnih razlogov. Jaz bi apeliral s tega mesta na zbornico, naj pri svojem delu nikdar ne pozabi, da nas čaka onstran demarkacijske črte toliko in toliko tisoč ljudi, ki pričakujejo od nas drugačnega dela nego to.«

Po teh lepih in resničnih **besedah** je **prešel na naš notranje-politični položaj.** Mi Slovenci smo imeli vedno ljudi, ki so mislili, da si morejo pridobiti naklonjenost drugih na ta način, da so grdili to, kar je slovensko. Tudi pri posameznih strankah se dobe taki strankarji, ki se hočejo laskati nasprotni stranki s tem, da zabavljajo čez lastno stranko. Tako ravnanje je deloma posledica naše dolge odvisnosti od »gosposkih« narodov. Tako je tudi dr. Puc mislil, **da se mora prikupiti Srbijancem na ta način, da je grdil večino slovenskega ljudstva,** združenega v Slov. ljudski stranki. **On bo** sicer rekel, da je žigosal samo posamezne osebe in sistem, ne pa ljudstva; **a vsi vemo,** da se vsak narod spozna po strankah, kakršne voli po svoji večini skozi daljšo dobo let kljub viharnemu političnemu boju.

Tako si je n. pr. dr. Puc dovolil v javni seji o svojem rojaku ministru **Roškarju** opombo, ki bi je nikdo ne bil pričakoval od človeka, ki nosi doktorski naslov: **da namreč Roškar ni vreden, da bi odvezal čevlje srbijanskemu uradniku,** ki ga Roškar ni hotel imenovati za uradnika v svojem uradu. Tako je Slovenec spravil ob kruh Srbijanca (= osvobojenec osvoboditelja).

Tisto našo duhovščino, ki je dala slovenskemu narodu Slomšeka, Kreka in Žitnika, ki mu je izvedla gospodarsko in izobraževalno organizacijo, je obrekoval, da ji je cerkev agitacijski lokal, **dasi bi mu moralo biti znano, kako baš naš škof pazi na to, da služi cerkev samo svojemu namenu.**

Ker smo že pri našem škofu, **častnem občanu mesta Ljubljane, ki mu je to odlikovanje priznala politično nasprotna večina občinskega odbora radi njegovega dela za jugoslovanstvo,** povejmo tudi to, da je spravil dr. Puc zopet na dan pri nas **že skoro** pozabljeni slučaj župnika Berceta kot slučaj, ki se »nedavno« zgodil, da je škof »penzijoniral župnika, ki ni hotel organizirati klerikalne organizacije«. **Srbi, ki slučaja ne morejo poznati, si morajo nazadnje res misliti, kakšen »teror« vlada v Sloveniji.**

Mi konštatiramo samo to, da se je na tak način zahvalil zastopnik goriških Slovencev našemu škofu za to, da se je toliko trudil za jugoslovanstvo, da ga je bivša avstrijska vlada preganjala, da je bil tožen pri papeževem nunciju in da je potoval v Pariz ter tam zastavil ves svoj vpliv za naše nesrečne brate pod tujo oblastjo. Naj se g. doktor informira pri g. dr. Trillerju, kako je delal naš škof v Parizu, ali pa naj bere poročilo, ki ga je o tem objavil dr. Triller v »Slov. Narodu«!

Ko je dr. Puc govoril o Bercetovem slučaju, je priporočil Slovence s temi-le besedami bratskemu srbskemu narodu: »Kaj takega je samo v Sloveniji mogoče!« Torej Slovenci smo glede politične morale zadnji — gospod poslanec ni povedal, ali samo v Jugoslaviji ali sploh. Tako se dela praktično za ujedinjenje: bratska plemena se morajo najprej drugo drugemu lepo »priporočiti«.

Mnogo uglednih Srbov je že bilo v Sloveniji in so se — brez bahanja smemo reči — divili ne samo našim krajem, ampak tudi zavzeli nad redom, poštenostjo in pridnostjo, ki so jo našli med Slovenci. Zato smo prepričani, da tudi ta dr. Pucov govor ne bo vzel zasluženega ugleda večini slovenskega naroda, ki mu gre po njegovi poštenosti in njegovi vernosti, ki je vir in podlaga njegovi poštenosti in zvestobi. Mi vabimo brate Srbe v Slovenijo na obisk, da bodo še večkrat videli sadove »klerikalnega režima«.

Dr. Puc je bil v svojem govoru precej radodaren z besedami, v katerih je — zlasti pri govoru o valutnem vprašanju — očital posameznikom, da tega vprašanja ne razumejo in da naj torej ne govore o njem. Mi bi samo vprašali g. dr. Puca, ali je on res tako slabo poučen o slovenskem »klerikalizmu«, kakor to kaže njegov govor, ali pa je samo svoje znanje za dobo govora »suspendiral«?

Za dr. Puca je značilno tudi to, da se je med govorom vedno delal, kakor da ga srce boli, ker mora tako govoriti; svojo objektivnost je izrazil enkrat z besedami: »Vidite, da jaz ne ščuvam stranke proti stranki,« drugič pa, »da govori objektivno in se ne spušča v osebnosti«.

Svoj prijazni govor je sklenil z besedami: »Jaz vam pravim, gospoda, pozabimo, kar je bilo, podajmo si roke!« Tat je ukradel blago in rekel lastniku: »Pozabiva, kar je bilo, in podajva si roke!« ...

Če bomo Slovenci tako delali, kadar bomo iskali zaveznikov za skupni nastop

---

ku v smrtnem strahu živci, da se v takih okoliščinah skoraj ne more gibati, da ne more skoraj govoriti, da vsled groze, s katero pričakuje usodepolni trenotek, popolnoma otopi, da mu odpovedo udje, včasih celo razum itd. Da, spominjam se, da sem bil sam takrat, ko je avstr. vojska zasedla Odeso, kjer sem živel in sem bil kot avstrijski državljan-dezerter, veleizdajalec, avstrijski državi nevaren človek, za kar so me imeli, sojen in obsojen na smrt. Pozneje je prišla čudovita rešitev — no, to so pač moje osebne zadeve in ne spadajo sem. Spominjam se le precej natančno, kako mi je bilo pri duši v tistem trenutku, ko so mi povedali razsodbo. In pri študiranju Antonija, sem se spomnil na to. Ne vem, če sem to čustvo zopet dobro podal, kajti podati le navidezno, je nekaj drugega, kot resnično doživeti. Upam pa, da so mi kolikor toliko pomagala moja izražalna sredstva in umetnost, za katero se zanimam.

Za sedaj pa bodi dovolj o tem. Če bom čital še take vrste kritike, se ne bom mogel iznebiti vzdiha, ki ga je vzdihnil neki moj kolega, ko je nekoč prečital neko podobno kritiko: »Le čevlje sodi naj kopitar.«

proti Italiji, če bomo tako vzgajali potrebni narodni ponos — žalostna nam majka!

Mi rečemo samo to: če nam je stvar naših bratov v Primorju in drugod resna, naj bo to prvi in zadnji slučaj, da se je na tak način diskreditirala naša ljubezen do nesrečnih bratov!

Dnevne novice.

— **Poslanec Gostinčar — šestdesetletnik.** Danes obhaja delavski voditelj Jože Gostinčar svoj 60. rojstni dan. Sredi napornega dela v parlamentu ga je našel ta dan. Ne bomo pisali o tem, kaj pomeni ta mož za naše delavstvo; o tem, kaj je zanj napravil, bi moglo govoriti sto in sto ljudi, ki so našli pri njem pomoč. Mogla bi govoriti njegova dela; konsumna in strokovna organizacija, zakon o osemurnem delavniku in nebroj drugih važnih inštitucij. Samo eno naj povemo: Delavec, ki je pred petindvajsetimi leti začel zbirati z mladim Janezom Krekom svoje tovariše in ki je znal iz nič ustvariti mogočno delavsko organizacijo, — ta mož, skozi katerega roke so šli milijoni denarja, je ostal isti priprosti, revni, delavni mož, kot je bil takrat. Slovensko delavno ljudstvo mu tega ne bo pozabilo. Ne bo mu tudi pozabilo, da mu je stal v najtežjih hipih vojne zvesto ob strain. Danes pozdravlja svojega voditelja krščansko delavstvo, pozdravlja pa tihega in vztrajnega političnega delavca vse slovensko ljudstvo.

— **Umrla** je v pondeljek 15. t. m. v deželni bolnici v Ljubljani na porodu ga. Marija Pogačar, soproga čevljarskega mojstra v Kamniku. Pokojnica je bila hči našega zvestega somišljenika pokoj. Andreja Albrechta, večletnega obč. odbornika v Kamniku. Truplo pokojnice se prepelje danes zjutraj v Kamnik, kjer se položi v rodbinsko grobnico. Naj počiva v miru!

— **Kako se bo izvedla nadaljnja organizacija Jugoslovanske Matice.** V smislu pravil bo imelo društvo svoj sedež v Belemgradu, v glavnih pokrajinskih mestih bodo delovali pokrajinski odbori, izvoljeni od zastopnikov pokrajinskih podružnic. Podružnice se osnujejo povsod, kjer prijavi svoj pristop v društvo najmanj 20 članov. Zato pozivljamo vse organizacije brez ozira na stranke po celi Sloveniji, kakor tudi posameznike, da začno nemudoma z nabiranjem članov in pripravami za ustanovo podružnic, ki smejo biti moške ali ženske, omladinske ali mešane, nedopustna je le organizacija po strankah ali veroizpovedi, kjerkoli je ustanovitev podružnice mogoča in se ista namerava, naj se to sporoči Pripravljalnemu odboru, da vpošlje pravočasno pravila, nabiralne pole in event. pojasnila. Vsi dopisi, zadevajoči Jugoslovansko Matico, naj se pošljejo na naslov: Pripravljalni odbor Jugoslovanske Matice, Ljubljana, Pražakova ulica št. 3, I. nadstr. — Pripravljalni odbor J. M.

— **Ustanavljanje podružnic Jugoslovanske Matice.** Po pokrajinskih mestih in večjih krajih, zlasti v Mariboru, Celju, Ptuju, Novem mestu, Kranju, Kamniku in drugod naj se že 21. t. m. vrše ustanovna zborovanja podružnic Jugoslovanske Matice kolikor mogoče slavnostno. — Pripravljalni odbor J. M.

— **Kranj-Kropa.** V nedeljo 14. t. m. je izletelo 22 članov dramatičnega odseka društva »Kranj« z jutranjim vlakom v Kropo, kamor jih je povabilo kroparsko prosvetno društvo gostovat Nušičevo komedijo »Svet«. Kranjci so srečno našli skriti trg ob pravem času in šli k sv. maši h kapelici, pevke seveda na kor. Pod kupolo, okrašeno z okusnimi slikami pok. Matije Bradaška star., so se zlivali kranjski glasovi s kroparskimi v prijetno melodijo. Po službi božji so si izletniki ogledali slikoviti trg. Opoldne je pogostil ženski odsek kroparske prosvete goste z izbornim kosilom v društvenih prostorih, potem pa so ti šli pripravljati oder za predstavo. Po kratki razlagi »Sveta« (v Kropi na dopustu bivajoči kranjski kaplan J. H.), so uprav vzorno vprizorili Kranjci svojo komedijo. Naravnost očaral je hvaležne gledalce z umetniško podano ulogo Matija (g. M. Bradaška ml., slikar); pa tudi njegova žena in gospe obiskovalke so se povzpele nad diletantstvo do umetnosti. Občinstvo, iz Krope in širše okolice, ki je napolnilo prostrano dvorano, je uživalo z navdušenjem; kroparski igralci pa so se z napeto pozornostjo učili od gostov zlasti mimike in gest. Vsi, gosti in gostitelji so bili mnenja, da bi dobro organizirana gostovanja značila koristen napredek v katoliškonarodnem prosvetnem delu za vzgojo ljudstva.

— **Iz Spodnje Šiške.** Sprememba šolskega vodstva se pri nas ni obnesla. Kaj zmore novi voditelj, pove dovolj taka uredba šolskega pouka, kakršno je vpeljal sedaj. Vpeljal je ob nekaterih dneh v tednu popoldanski pouk, ki traja od 2. do 6. oziroma tudi 7. ure zvečer. In to mestna šolska oblast trpi! Ali ni to nepotrebna duševna muka otrok in učiteljev? Gospod Gangl, hic Rhodus — hic salta! V karakterizacijo te pedagoške luči naj služi še to: Prvo večje delo njegovo, ko je prevzel vodstvo, je bilo, da je v konferenci določil — kje mora kdo sedeti. Zaznamoval je tudi sedež za šolskega nadzornika in ta je na njegovi desni strani. Je sicer smešno — žalibog resnično! Predsedstvo višjega šolskega sveta pa opozarjamo, da že razpiše to voditeljsko mesto in ne zavlačuje te zadeve, ker sicer bi bili primorani govoriti še jasneje.

— **Stalne vojaške duhovniške službe.** Uradni list deželne vlade za Slovenijo št. 32 je objavil natečaj za stalne vojaške duhovniške službe. K temu razpisu pripomnim, da morajo vsi gospodje, ki reflektirajo na službo vojaškega duhovnika, vložiti prošnje, torej tudi tisti aktivni in rezervni vojaški duhovniki bivše avstro-ogrske vojske, ki so se že prijavili za sprejem v skupno vojsko našega kraljestva. Prejšnje pismene prijave se jim bodo vrnile. Prošnje morajo biti naslovljene na ministrstvo za vojno in mornarico; vložiti jih je treba do 31. marca pri pristojnem škofijskem ordinariatu. To v pojasnilo. — Dr. Lukman.

— **Kje so draginjske doklade za vpokojence južne železnice?** Prejeli smo: Vpokojenci južne železnice pričakujemo z največjim trpljenjem draginjskih doklad. Toda ni jih od nikoder. Vpokojenci državnih železnic dobijo iste zopet povišane. Privoščimo jim od srca, ker v času najhujše draginje ne more nihče živeti brez doklad. Toda vprašamo se ali nismo mi ravno iste službe opravljali kakor oni za dobrobit države in vsega prebivalstva. Torej, če se naša uprava protivi temu, kar je obljubila, da izpolni ravno iste pogoje za svoje osobje kakor državna železnica, bi bila dolžnost naše vlade, da pritisne na upravo južne železnice in jo prisili, da izpolni svojo obljubo. Mogoče nam kdo poreče: pa si še kaj prislužite. Vprašamo kako pa? Poglejte sive starčke, kateri so pustili vse svoje moči pri železnici v prid države in vsega prebivalstva, kako komaj lezejo okrog izstradani in raztrgani, potem invalidi, kateri so za vsako službo nesposobni, kako si naj še potem kaj prislužijo. Dobili smo pa poleg naše pokojnine podporo v petih obrokih v teku 6 let eni skupno po 600 kron in drugi po 520 kron. To je bilo vse. Naša uprava trdi, da nima denarja. Ta izgovor ne drži. Naj se vzame denar za nas tam, kakor se vzame za sedanje uslužbence. Naše trpljenje je prikipelo do vrhunca in strahom gledamo strgani in lačni smrti naravnost v obraz. Srce nas boli pa še tembolj, ko se spomnimo, da si menda pač nismo zaslužili s svojim pridnim delom, dokler smo mogli, da nas sedaj z izstradanjem do smrti trpinčijo. — Vlada stori svojo dolžnost in reši nas stradanja.

Vpokojenci južne železnice.

— **Reorganizacija enketne komisije za revizijo Gospodarske komisije za stvarno demobilizacijo.** Deželna vlada je reorganizirala enketno komisijo za revizijo Gospodarske komisije za stvarno demobilizacijo. Komandant topniških delavnic polkovnik Vasič je odvezan svojih funkcij kot član komisije. Vsi drugi dosedanji člani ostanejo še nadalje v komisiji. Na novo so imenovani v komisijo deželni tajnik dr. Tomažič kot vodja komisije ter računski svetnik Peternel, inž. Štrancar in mizarski mojster Bizjak iz Šiške kot nadaljni člani komisije. Komisija ima nalog, da revizijsko delo takoj nadaljuje in čim preje dovrši. Pri reviziji se mora dati vsaki prizadeti osebi priložnost, da se zasliši in da poda vsestranska pojasnila.

— **Pehotne podčastniške šole.** Ministrstvo za vojno in mornarico je razpisalo konkurz za sprejem 2000 gojencev v pehotne podčastniške šole. Poleg obstoječih pehotnih podčastniških šol v Sarajevu, Belemgradu in Skoplju se bo otvorila podčastniška šola tudi v Zagrebu. V vsako teh šol se sprejme meseca maja t. l. po 500 novih gojencev. Prosilci morajo biti stari od 17 do 20 let ter morajo imeti dovršena najmanj dva razreda gimnazije ali realke, le v izrednih primerih samo štiri razrede ljudske šole. Šola traja 1 in pol leta. Prijave se morajo poslati do konca aprila poveljnikom podčastniških šol v Belemgradu, Zagrebu, Sarajevu in Skoplju. Po dovršeni podčastniški šoli postanejo gojenci podčastniki.

— **Poštni in brzojavni urad Mokronog.** Na poročilo »Slov. Naroda« št. 61 z dne 14. t. m. dopisniku na njegove otročarije ne odgovarjam — želim mu le dober tek in pa nadaljnjo korajžo, da se morda za drugič ne spozabi, ker edino še na tem polju junaštva si zna pridobiti izvanredno odlikovanje. — Šubić, kr. poštar.

— **Zanimiva sodba.** V Št. Janžu na Dolenjskem se je šolsko vodstvo dogovorilo z župnim uradom, da se je verouk za ponavljalno šolo vršil ob nedeljah po veliki maši mesto ob delavnikih. To so nekateri dečki izrabili in sploh niso prihajali k veronaučnim uram. G. katehet je 30. novembra 1919 pri oznanilih opozoril starše na to, navedel imena dečkov, ki so iz šole izostajali, in opomnil starše, naj se pobrigajo, da otroci ne bodo verouka zanemarjali. Starši, ki jim je mar dobra vzgoja otrok, so bili g. kaplanu za to hvaležni, saj je danes treba vse storiti, da se nam mladina ne pokvari. Ne tako samostojni kmetje v Št. Janžu. Eden izmed njih voditeljev, Alojzij Bec, posestnik v Kamenici, je smatral za potrebno, da poišče zadoščenja za omadeževano čist svojega sina Martina Beca, češ da je bil tudi imenovan in s tem na časti žaljen. V resnici mu je šlo le za to, da pokaže tolikokrat hvalisano ljubezen »samostojnih« do duhovščine. Pri okrajni sodniji v Radečah je bil v resnici obsojen g. kaplan Anton Pavlič iz Št. Janža na globo 50 K. Dne 10. marca pa je okrožna sodnija v Novem mestu to sodbo razveljavila in g. kaplana popolnoma oprostila. Tako imata Alojzij Bec in njegov sin mesto zadoščenja — dolg nos. Alojzij Bec kot pristen samostojnež sploh rad tožari kaplana.

Ljubljanske novice.

lj **Manifestacija na dan ustanovitve Jugoslovanske matice dne 21. t. m.** Po zborovanju v »Unionu« se vrši sprevod po mestu. Udeleže se ga vse kulturne, strokovne in politične organizacije iz Ljubljane in okolice. Tozadevni sestanek vseh organizacij se je vršil v nedeljo, dne 14. t. m. v mestni posvetovalnici. Obhoda po mestu se udeleži godba dravske divizije in Zveze jugoslovanskih železničarjev, Sokoli v kroju, jezdeci, vse ljubljanske in okoliške kulturne, strokovne in politične organizacije brez ozira na strankarsko pripadnost, društvene zastave, pevski zbori, skupine narodnih noš, ljudstvo iz okolice na vozovih itd. Vsaka organizacija ima svoje zbirališče na določenem kraju in potem v vrstah prikoraka ob 10. uri pred »Union«, kjer se uvrsti v sprevod. Vse organizacije naj zato takoj določijo svoja zbirališča in to objavijo v časopisih. Potrebni so takojšnji sestanki in razgovori pri posameznih organizacijah, da bo števílen in discipliniran nastop. Vsaka organizacija bo v sprevodu označena z napisom. Napisi se bodo dobili na mestnem magistratu v nedeljo zjutraj ob 9. uri. Organizacije naj imenoma določijo onega, ki bo nosil napis. Reditelji v sprevodu bodo visokošolci. Prihodnji sestanek vseh ljubljanskih organizacij se vrši v četrtek ob 6. uri zvečer v mestni posvetovalnici. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo. Vabljene so vse organizacije, ki jim je pri srcu neodrešen del naše domovine. Vsaka organizacija naj pošlje po enega zastopnika. Manjkati ne sme nihče. Na sestanku v četrtek se bodo podale podrobne direktive za nastop v sprevodu.

lj **Seja SKSZ.** se vrši danes ob osmih zvečer v običajnih prostorih. Vabim zastopnike naših organizacij, da se je v važni zadevi zanesljivo vdeleže. — Predsednik. (k)

lj **Koncert.** Gospod Anton **Trost** je svoja za 20. in 21. t. m. napovedana koncerta v Ljubljani in v Kranju odpovedal. (k)

lj **Damski odbor,** ki sodeluje pri prireditvi Slovenske dijaške zveze 25. t. m. se vljudno vabi, da se udeleži seje odbora v četrtek, dne 18. t. m. točno ob 4. uri popoldne v čitalnici Jugoslovanske tiskarne, III. nadstropje. (k)

lj **Izredni občni zbor »Šentjakobskega Orla«** se vrši v četrtek 18. t. m. ob 8. uri zvečer v »Šentjakobski prosveti«. Vsi! Novi dobrodošli! (k)

lj **Medicincem!** Pozivljam vse tovariše, da se po možnosti udeleže dne 17. t. m. ob 10. uri razgovora v univerzitetni avli. Predmet: Ustanovitev Jugoslovanske matice. — Predsednik DJM: med. Ivo Peršuh. (k)

lj **Ravnateljstvo Dokler-Stupica v službi orlovske organizacije.** Pod tem naslovom je napadel v »Jugoslaviji« nekdo ravnatelja učiteljišča g. Doklerja in vadniško učiteljico gdč. Stupico, da sta ista baje razdeljevala propagandne liste za orlovsko organizacijo po šoli. Da se zgoraj imenovanima ne bo delala kaka krivica, si štejem v dolžnost javno povedati, da z akcijo orlovskega naraščaja nista v nikaki zvezi ne ista ne Orlovska zveza, marveč sem jaz sam podvzel imenovano propagando na lastno roko. Kako nerodna je »nadstrankarska« »Jugoslavija«, da se da potegniti za nos od vsacega zlikovca. Strašilo z orlovskim krojem in znakom se more zopet dobro primerjati s senzacijonelnim poročilom »Jugoslavije« pred nekaj meseci, da so neznani roparji pobili nekega tihotapca pred kinom na Vrhniki, mu vzeli mošnjo, v kateri je bilo 20.000 K, njega pa pustili nezavestnega. Bil je pa v resnici le nedolžen plakat, predstavljajoč raztrganega moža, ki ima v roki mošnjo. To lažnjivo poročilo je vzbudilo veliko »paniko«, saj je vzela »Jugoslavija« ž njim dobrosrčen ugled našemu trgu. Gospod Pesek torej ne nasedajte lažem in ne vznemirjajte po nepotrebnem že itak nervozno napredno gospodo. — Janko Grampovčan, takozvani učiteljski kandidat.

lj **Ustanova Primoža Aura za otroke revnih meščanov,** predvsem izdelovalcev lasulj, je razpisana javno na mestnem magistratu. Letni prejemek je 260 K.

lj **Posebne vrste tatvina.** Na zapoved svojega gospodarja sta ukradla mesarska pomočnika V. F. in J. H. 3 vozove gramoza.

lj **Vlom v Ponikvah.** Posestniku Strajnarju v Ponikvah so vlomilci odnesli obleke vredne 10.750 kron.

lj **Tihotapec.** Šišensko prosvetno društvo priredi na dan sv. Jožefa, dne 19. t. m. v Ljudskem domu predstavo »Tihotapec«. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnice se prodajajo v sredo in četrtek iz prijaznosti v prodajalni Ničman, Kopitarjeva ulica in v društvenem prostoru Reininghaus v Šiški. (k)

Najnovejša poročila.

POGAJANJA ZA KONCENTRACIJSKO VLADO.

Belgrad, 16. marca. Dr. Smodlaka in delegat demokratske zajednice dr. Draškovič se posvetujeta o sestavi koncentracijske vlade. Prevladuje mnenje, da bo prevzel ministrsko predsedstvo Vesnič, notranje ministrstvo pa dr. Draškovič.

Belgrad, 16. marca. Parlamentarna zajednica je pristala na zahteve dr. Smodlake glede vprašanja koncentracijskega kabineta. Nasprotno pa mislijo demokrati, da je došel zanje ugoden čas, da zavzamejo intransingentno stališče in prevzamejo vso oblast v državi. Medtem pa njihove šanse vsak dan bolj padajo. Sedaj je namreč položaj popolnoma drugačen, kakor je bil pred 6 meseci.

Belgrad, 16. marca. Pomirljivost parlamentarne zajednice je izzvala v parlamentarnih krogih dobro razpoloženje. Danes se jasno vidi, da prevladujeta v parlamentu dve tendenci: Prva je tendenca parlamentarizma, ki jo zastopa parlamentarna zajednica, druga pa absolutizma, ki jo zastopa demokratska zajednica.

Belgrad, 16. marca. Pričakuje se, da bodo v klub dr. Smodlake vstopili novi člani iz demokratske zajednice, ki so nezadovoljni s politiko Pribičevića in ostalih vodij demokratske zajednice.

NARODNO PREDSTAVNIŠTVO.

Beligrad, 16. marca. Seje narodnega predstavništva bodo samo še v sredo in četrtek, nakar bo parlament odgoden za 8 dni.

PREVRAT V NEMČIJI.

LDU **Monakovo,** 16. marca. (DKU) Korespondenca Hoffmann javlja: Bavarski deželni zbor se je sestal danes na kratko sejo, da sprejme poročilo o odstopu dosedanje vlade. Nato je bila seja prekinjena do sedemnajstih, na kateri se bo vršila volitev novega predsednika. Predsednik bo objavil izjavo vrhovnega poveljstva, ki prevzame vsa jamstva za to, da danes in v prihodnjih dneh noben del monakovskih čet ne namerava razbiti deželnega zbora.

LDU. **Stuttgart,** 16. marca. (DunKU) Podružnica Wolffovega urada poroča: Državni predsednik Ebert je izjavil zastopniku Wolffovega urada, da o sporazumu s sovražniki ustave ne more biti govora in da zahteva, da berlinska vlada brezpogojno odstopi. Iz Berlina javljena deputacija politikov z generalom Morkerjem še ni dospela. Situacija je za prejšnjo vlado čim dalje ugodnejša. Smoter narodne skupščine v Stuttgartu je, da zagotovi ustavo in da vzpostavi javno varnost. Uporne čete se morajo iz Berlina umakniti in razpustiti.

LDU **Stuttgart,** 16. marca. (DKU) Državna vlada je včeraj v Stuttgartu takoj izjavila, da je poročilo o sklepu kompromisa neresnično. Govoriti se more samo o brezpogojni kapitulaciji veleizdajnikov. Francoska vlada je sklenila, da jo bo pri državni vladi v Stuttgartu zastopal poslaniški tajnik Bruel kot opravnik. Kakor je francoski ministrski predsednik izjavil nemškemu opravniku v Parizu, namerava francoska vlada ostati z državno vlado v Stuttgartu v neposredni zvezi potom direktnega brzojava in posebne kurirske službe.

LDU. **Pariz,** 15. marca. (DunKU) Kakor poroča Agence Havas iz Londona, je vrhovni svet včeraj razpravljal o splošnem položaju v Nemčiji ter ukrenil vse potrebno, da se o dogodkih pouči čim natančneje.

LDU **Stuttgart,** 16. marca. (DKU) Iz Vratislave se poroča, da se je zgornja Šlezija v soboto izjavila za avtonomno ter izvolila direktorij 15 članov, ki pripadajo večinskim strankam, neodvisnim in komunistom. Direktorij je izjavil, da stoji na stališču ustave in da ne pripoznava berlinske vlade.

Poziv

vsem organizacijam v Ljubljani in okolici.

Dne 21. t. m. se vrši v Ljubljani veliko manifestacijsko zborovanje ob priliki ustanovitve Jugoslovanske matice. Po zborovanje se vrši obhod po mestu. Obhoda se udeleže vse kulturne, strokovne in politične organizacije brez ozira na politično pripadnost.

V svrho razgovora glede predpriprav za manifestacijski obhod po mestu, vabimo po enega zastopnika vseh organizacij v Ljubljani in okolici na sestanek, ki se vrši v četrtek dne 18. t. m. ob 6. uri zvečer v mestni posvetovalnici.

Manjkati ne sme nihče!

Posebnih vabil se ne razpošilja.

Manifestacijski odbor.

Narodno gledišče.

Izpremememba repertoarja v opernem gledališču. P. n. občinstvo blagovoli vzeti na znanje, da se operni repertoar v sledeče izpremeni. V četrtek, 18. t. m. se vprizori predstava »Ksenija — Pagliacci« za abonement B in ne za abonement A kot je bilo preje objavljeno. V soboto pa se vrši predstava »Ksenija — Pagliacci« za abonement A in ne za abonement B.

Opera:

17. marca, sreda zaprto.

18. marca, četrtek »Ksenija — Pagliacci«. Abon. B.

19. marca, petek »Netopir«. Izv. abon.

20. sobota, »Ksenija — Pagliacci«. Abonement A.

Drama:

17. marca, sreda »Beneški trgovec«. (Osipovič.) Abon. B.

18. četrtek, »Beneški trgovec«, uradn. predstava izv. abon.

19. marca, petek popoldne »Beneški trgovec« (Danilo). Izv. abon.

19. marca, petek zvečer »Nora«. Izven abon.

20. marca, sobota »Vrag«. Abon. E.

21 marca, nedelja popoldne »Beneški trgovec« (Danilo). Izv. abon.

Prosveta.

pr **Mrak** na Ljudskem odru. Ta trodejanka od Petra Petroviča v Ljubljani še ni bila vprizorjena. Je eno najboljših del gori imenovanega hrvatskega pisatelja, ki je znan pri nas že po svoji drami »Gozd«, ki je bila uprizorjena v dramskem gledališču. V igri bo gostoval v vlogi Ilija Vujina g. Milan Skrbinšek, ki vodi tudi režijo igre. Vstopnice se dobe v trafiki gospe Modiceve v Kopitarjevi ulici in v prodajalni Nove založbe na Kongresnem trgu. Začetek predstave bo danes točno ob pol osmi uri zvečer.

Cerkveni vestnik.

c **Papež novemu predsedniku francoske republike.** Izvolitev Deschanel-ova za prezidenta Franciji je nudila papežu priliko, da mu je voščil srečo s sledečimi besedami: »Ne dvomimo, da je previdnost božja namenila vašemu delovanju, ki ga odkrito in vdano podpirajo vsi Francozi, sijajno in slavno poslanstvo: dvigniti Francijo iz nravnega in materialnega razsula, dati deželi verski mir, ki bo glavni faktor ob prenovljenju države, ter dejansko pripomoči, da se narodi pomirijo, kar je želja vsega sveta. V tem zaupanju prosimo božjega blagoslova Vam, g. prezident, vaši družini, francoski vladi in celotni Franciji, ki jo vedno ljubimo kot najstarejšo hčerko Cerkve.«

Deschanel se je zahvalil v prav tako toplem tonu: »Vaša Svetost ste mi izkazali čast, da ste izrekli svoja čuvstva in voščila za veličino in za blagor Francije. Prav posebno mi je ljubo, ko morem Vaši Svetosti sporočiti, kako se čutim počaščenega vsled Vaših čestitk, in ko morem Vaši Svetosti zagotavljati, kako visoko cenim Vaša voščila za srečo zmagovite Francije in za udejstvitev nje zgodovinskega poklica, ki je tako tesno spojen z vprašanjem pravičnosti.«

c **V češko ustavo** nameravajo proticerkveni elementi vriniti točko, po kateri naj bi se katoliška Cerkev nasproti državi smatrala samo ko navadno društvo. Ta novica je temboli nepričakovana, ker je katol. ljudska stranka v odseku državne skupščine za cerkvene zadeve pri vprašanju ločitve »Cerkve od države« svoje stališče stvarno, resno in uspešno branila in zagovarjala. Upati je, da se bo odličnim zagovornikom katoliške stvari posrečilo, pravočasno še preprečiti ta udarec na svobodo katol. Cerkve.

c **Pri oddaji premoženja v Nemški Avstriji bodo — kakor se čuje — vpoštevali** vojno posojilo s 75 odstotki nominelne vrednosti. Ker imajo v avstr. republiki okrog 13 milijonov cerkv. premoženja naloženega v vojnem posojilu, je linški škof dr. Gföllner poslal državnemu uradu za finance ugovor s pripombo, da bi bile cerkve vsled nameravanega znižanja preveč oškodovane.

Turistika in šport.

Jezdni in vožnji klub v Ljubljani ima svoj redni letni občni zbor na dan sv. Jožefa ob 10. dopoldne v zgornji dvorani hotela »Union«. Zborovanje ima važno nalogo, zato se pozivljejo vsi člani, da se ga udeleže polnoštevilno.

Železniški uslužbenec **išče meblovano sobo** s hrano ali tudi brez. Gre tudi k družini. Ponudbe na upravo Slovenca pod „Železničar“

Jeklena blagajna (Wertheim) št.1 se proda. Naslov pove Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5.

Išče se **učitelj**, ki bi podučeval **cifre** v večernih urah. Ponudbe z navedbo pogojev sprejema uprava pod »cifre«. 1040

Učenca za mesarsko obrt, poštenih staršev sprejme takoj **Franc Logar ml., mesar v Cerknici štev. 160.**

Na prodaj je: Močan osel z vozom vprego in sedlom. Železen kotel za kuho žganja s kadjo. Mlin za mečkanje brinja. Pojasnila daje: **Jance Globočnik, Kapljavas 14 Pošta Komenda.**

Izgubil se je zavitek s črno svileno bluzo in s kosom rumenkastega svilenega blaga. Kdor bi ga bil našel, naj ga proti nagradi izroči na upravo Slovenca.

Gramofon s 15. ploščami, slovenske koračnice, napevi, valčki, malo rabljene, se proda za K 550 pri **Alojziju Zorič, Krško.**

Prodajalka za cvetličarno se takoj sprejme. Izučene v tej stroki imajo prednost. Oglasiti se je v **cvetl. Bajt, Selenburgova ulica štev. 6.**

Išče se za grajščino na Štajerskem vesten in pošten

≡ VALPET ≡

neoženjen 40 do 50 let star, kmetijstva, konjereje in živinoreje vešč. Istotam se sprejme tudi neoženjen

≡ VRTNAR ≡

izurjen v vseh panogah vrtnarstva in zanesljiv, starejši hlapec h konjem. Kje pove uprava lista pod št. 1030.

Proda se **posestvo** obsegajoče 28 oral, vso živino in gospodarska poslopja z popolno opravo, v najlepšem kraju Murskega polja. Naslov pove uprava Slovenca pod 1062.

Kupim vsako množino orehov in hlodov, kakor tudi stoječe orehe, 2 — 3 m dolge od 30 cm debeline naprej. Ponudbe je poslati na **Andrej Kregar strojno mizarstvo Št. Vid nad Ljubljano.**

2000 K ponudim onemu, ki mi preskrbi v notranjem mestu ali bližini **meblovano vilo** ali 4 lepo **meblovane sobe** s kuhinjo. Ponudbe pod **diskrecija** na upravo tega lista.

Prispevajte za sklad V. L. S.

LES.

Kupim hrastove, smrekove in bukove hlode za žago. Ponudbe s ceno na naslov: **IVAN ŠIŠKA, tovarna parketov in parna žaga, Ljubljana, Metelkova ulica št. 4a.**

Nadzornik

se išče za

tvornico apna.

Ponudbe pod šifro **»Nadglednik 852« na Blockverjev anončni zavod, Zagreb,** Jurjevska ulica 31.

≡ KOLESA ≡

rabljena kupuje

J. GOREC, LJUBLJANA, Gosposvetska cesta št. 14.

Jurija grofa Thurnskega jeklarna na Ravnah (Guštanj-Ravne, Slov. ima na razpolago nekolikšno množino kovanega

strojnega jekla

(za transmisijske valke) v dimenzijah 35 do 130 mm (trdost približno 70 kg).

Drva

po najnižji ceni **mehka in trda** vsako množino pripelje na dom **»IMPEX«, Mahrova hiša, Krekov trg štev. 10, I. nadstropje.**

Prodaja lesa.

Na veleposestvu grofice Lamzan-Salius v Kokri se proda 300 m³ smrekovih žaganic ter 30—40 m³ bukovih plohov in žaganic.

Ponudbe je zaprte in rekomandirano vposlati na nadzorništvo tega posestva v Kokri do inkl. 25. marca t. l. Pogoji, pod katerimi se bo oddal ta les, so interesentom na upogled pri oskrbništvu.

Gozdno oskrbništvo grofice Lamzan-Salius v Kokri.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo staroznano pisarno za

potnike v AMERIKO

Cosulich-Line Trst-New York

zopet otvoril. — Z odličnim spoštovanjem

Simon Kmetec,

Kolodvorska ulica 26, Ljubljana.

„Alko“, veletrgovina žganja, družba z o. z. Ljubljana (Kolizej)

tel. interurban 131.

Velika zaloga slivovke, tropinjevca, brinjevca, ruma, konjaka in likerjev po najnižjih cenah.

Pri odjemu celih vagonov izjemne cene!

Sprejmejo se zmožni zastopniki za Slovenijo.

Pozor! Pozor!

Zabeležite si naslov!

Kdor želi kupiti prima, suha

bukova drva

po nizki ceni, naj jih naroči pri **Centrala-Drv,** Ahacljeva cesta 10, (tramvajska postaja: Sv. Petra cerkev). Postrežba točna in kulantna.

Hiše cenejše!

Inž. dr Miroslav Kasal

Ljubljana, Hilšerjeva u. 7.

oblastveno poverjeni civilni inženir izvršuje vsakovrstna poslopja iz

apnenega betona.

50% prihranka.

Solidno, suho in zdravo stanovanje.

Hlode (krlje)

deske, trame, kostanjev les, gozdove in oglje iz mehkega in trdega lesa kupi po najvišji ceni vsako množino **družba Impex v Ljubljani, Krekov trg 10.**

Brez posebnega obvestila.

Prof. dr. Jakob Žmavc javlja v svojem in v imenu svojih otročičev vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da mu je danes zjutraj ob 7. uri, njegova ljubljena, dobra žena, ozir. mati, gospa

Terezija Žmavc roj. Petovar

po kratki mučni bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki predrage pokojnice se pokopljejo v četrtek dne 18. sušca ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Pražakova ulica 10 na pokopališče k Sv. Križu.

Blag spomin zvesti, dobri ženi, predobri mamici!

Maše zadušnice se bodo brale po več cerkvah.

Prosimo tihega sožalja!

V Ljubljani, dne 16. sušca 1920.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

V globoki žalosti, toda vdani v voljo božjo, naznanjamo vsem znancem in prijateljem, da je naša predobra hči, sestra, teta, svakinja, zlata mama

Marija Lavrenčič roj. Kovač

po kratki mučni bolezni, 50 let stara, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, dne 10. marca 1920 mirno v Gospodu zaspala.

Vrhpolje-Ajdovščina.

Žalujoči otroci-sirote
in družine
Kovač, Repič, Mrevlje.

Zahvala.

Za izražano mi sočutje in izredno mnogobrojno spremstvo na potu žalosti mojega ljubljenega soproga, gospoda

Josipa Bevca

najprisrčnejša zahvala. Posebno se pa zahvaljujem prečastiti duhovščini, g. županu dr. J. Tavčarju, g. Šebeniku, Sokolu Ljubljana II. za častno spremstvo, Ljubljanskemu Zvonu za ginljive žalostinke. Napr. društvu za Sv. Jakoba okraj in društvu mag. uslužbencev za krasne vence, kakor tudi vsem drugim, ki so pokojnika spremili k zadnjemu počitku.

Ljubljana, dne 15. marca 1920.

Žalujoča Jerica Bevc.

Zahvala.

Za mnoge izraze sožalja, ki smo jih prejeli ob smrti našega nepozabnega dobrega soproga, očeta, starega očeta, brata, strica in tasta, gospoda

Ivana Vintarja

posestnika in lesnega trgovca

se vsem najtopleje zahvaljujemo.

Posebno zahvalo izrekamo „Bralnemu in pevskemu društvu Toplice« za ginljive žalostinke, gg. zdravnikom za mnogo požrtvovalnost za časa bolezni; „Gasilnemu društvu Toplice“ in sploh obilni udeležbi prijateljev in znancev iz bližnje in daljne okolice, ki so spremili dragega pokojnika k zadnjemu počitku.

Straža, dne 15. sušca 1920.

Žalujoče rodbine:
Vintar, Faleskini, Dular in Kregar.

Izdaja konzorcij »Slovenca«. Odgovorni urednik Mihael Moškerc v Ljubljani. Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.